

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513010136
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513010136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2014, v trestnej veci proti obžalovanému V. Z. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T 111/2013 zo dňa 16.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. Z..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. Ondrej Glevaňák uznaný za vinného v bode 1/ až 4/ pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v nočných hodinách od 9.11.2012 do 10.11.2012 potom, čo vošiel cez hlavnú bránu do záhradkárskej osady „N. J.“ v I. T., prišiel ku záhradnej chatke bez popisného čísla slúžiacej na bývanie, patriacej K. J., na ktorej rukami zatlačil dvojkrídlovú okenicu, ktorú týmto spôsobom otvoril a následne vošiel do chatky, ktorú prehľadal a vzal odtiaľ 1 ks zelená bunda zn. AUSTRALIAN OUTBACK v hodnote 25,- eur, 1 ks športová mikina so zipsom sivočiernej farby zn. SPORTECH v hodnote 25,- eur, 1 ks čierna vesta zn. LOAP v hodnote 32,- eur, 1 ks modré teplákové nohavice zn. NIKE v hodnote 19,- eur, ktoré si obliekol a svoje odevné zvršky nechal v chate, čím K. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ul. K. č. XX, I. T. spôsobil škodu krádežou v sume 101,- eur,

2/ následne v presne nezistenom čase v nočných hodinách od 9.11.2012 do 10.11.2012 v záhradkárskej osade „N. J.“ v I. T., prišiel ku záhradnej chatke bez popisného čísla slúžiacej na bývanie, patriacej K. D., na ktorej vypáčil dvojkrídlovú drevenú okenicu, rozbil sklenú výplň o rozmeroch 0,7 x 0,5 m a následne vošiel do chatky, ktorú prehľadal a vzal odtiaľ 2 ks dotykové lampy v hodnote 30,- eur, 1 ks kuchynský nôž s čepeľou o dĺžke 20 cm v hodnote 8,- eur, 2 ks valcové batérie 1,5 V zn. VARTA v hodnote 3,- eur, 4 ks instantné polievky zn. VITANA v hodnote 1,20 eur, čím K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. V. č. XX, I. T. spôsobil škodu krádežou v sume 42,20 eur a škodu poškodením sklenej výplne v sume 6,- eur,

3/ následne v presne nezistenom čase v nočných hodinách od 9.11.2012 do 10.11.2012 v záhradkárskej osade „N. J.“ v I. T., prišiel ku záhradnej chatke bez popisného čísla slúžiacej na bývanie, patriacej F. J., na ktorej kovovým predmetom otvoril na vchodových dverách vedúcich do príručného skladu chatky visiaci zámok, vošiel do skladu odkiaľ vzal krompáč, ktorým potom na bočných hlavných vchodových dverách vedúcich do obytných priestorov chatky vypáčil visiaci zámok na kovovej závore, pričom potom ako zbadal neznámu osobu s rozsvietenou baterkou, zľakol sa, zahodil krompáč a ušiel preč, čím F. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom ul. T. č. XXXX/X, I. T. spôsobil škodu škodením poškodením zámkov v sume 7,- eur,

4/ následne v presne nezistenom čase v nočných hodinách od 10.11.2012 do 11.11.2012 v záhradkárskej osade „N. J.“ v I. T., prišiel ku záhradnej chatke bez popisného čísla slúžiacej na bývanie, patriacej E. S., na ktorej rozbil okno, následne lakťom rozbil sklenú výplň na dverách a keď hmatom zistil, že vo dverách nie je kľúč, robil bočné okno, sklo vybral a vošiel do chatky odtiaľ vzal 1 ks rádio zelenej farby v hodnote 30,- eur, 1 ks diódové svietidlo v hodnote 12,- eur, 1 ks baterka kovová striebornej farby v hodnote 30,- eur, 1 ks ručne vyrezávaná drevená váza v hodnote 10,- eur, čím pre E. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. č. XX, I. T. spôsobil škodu krádežou v sume 82,- eur a škodu poškodením sklených výplní v sume 23,64 eur,

príčom uvedených skutkov sa dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 27/12 zo dňa 14.5.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.5.2012 bol odsúdený za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ÚVT so stredným stupňom stráženia.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím 41 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to K. J. vo výške 52,- eur, K. D. vo výške 48,20 eur, F. J. vo výške 7,- eur a E. S. vo výške 105,64 eur.

So zvyškom nárokov na náhradu škody boli poškodení K. D. a E. S. podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho výroku o treste, podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonnej lehote odvolanie, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. V dôvodoch uviedol, že sa k spáchaniu skutkov v plnom rozsahu priznal už v prípravnom konaní, páchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval a počas vyšetrovania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní uvedením všetkých rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa spáchaných skutkov, čím výrazne napomohol pri objasňovaní trestnej činnosti. Na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Nechce sa zbaviť trestnej zodpovednosti, uvedomuje si nesprávnosť svojho konania. Všetkým poškodeným sa ospravedlnil a spôsobenú škodu chce v plnej výške nahradiť. V čase, keď sa dopustil trestnej činnosti sa mu značne skomplikoval osobný život, prežíval traumy z rozvodu, mal problémy s prácou, nedokázal plniť vyživovaciu povinnosť. Vo výkone trestu odňatia slobody, kde trest odsedel v plnom rozsahu so zaradením na výkon práce, ani nepožiadaval o podmienečné prepustenie. Žiada, aby súd pri rozhodovaní o uložení trestu zohľadnil aj túto skutočnosť. Bol rád, že pracoval, aby mohol zarobiť nejaké peniaze. Z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený koncom roka 2013, pričom sa v krátkej dobe brigádnicke zamestnal, aby mohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť. Uvedené vyhlásenie o vine, uvedomenie si nesprávnosti svojho konania s ohľadom na jeho osobné pomery podľa neho odôvodňujú možnosť aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu. V uvedenej súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To 52/2013, kde je uvedené, že obžalovaný, keď vydal vyhlásenie o vine, podstatne súdu uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti a takéto vyhlásenie je možné postaviť na roveň dohody o vine a treste. Trest uložený rozsudkom okresného súdu považuje vzhľadom na okolnosti daného prípadu za prísny a je presvedčený, že dostatočný výchovný účinok by sa dosiahol aj trestom kratšieho trvania. Je v jeho záujme a v záujme rodiny čo najskôr sa zapojiť do pracovného procesu a žiť riadnym životom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 16.12.2013 v časti týkajúcej sa výšky uloženého trestu zrušil a vo veci sám rozhodol, alebo vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykvané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej činnosti krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní o obžalobe prokurátora neboli vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 16.12.2013 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie a tak vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Po takto vykonanom dokazovaní potom prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že vo výroku o treste napadnutého rozsudku sú síce chyby, ale že tieto chyby nie je možné napraviť bez zmeny rozsudku v neprospech obžalovaného.

Prvostupňový súd predovšetkým prehliadol, že žalované trestné činy obžalovaný spáchal v súbehu s prečinom zanedbania povinnej výživy, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7T 67/2012 zo dňa 26.11.2012 a pri ktorom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu (tiež nesprávne, pretože súhrnný trest tu do úvahy neprichádzal) vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 27/2012 zo dňa 14.5.2012. Žalované trestné činy totiž obžalovaný dňa 11.11.2012 spáchal skôr, ako bol Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 7T 67/2012 dňa 26.11.2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za prečin zanedbania povinnej výživy spáchaný 12.11.2012. V súlade s ust. § 42 mal tak okresný súd napadnutým rozsudkom správne obžalovanému uložiť súhrnný trest a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Keďže rozsudkom sp. zn. 7T 67/2012, vo vzťahu ku ktorému mal byť napadnutým rozsudkom súhrnný trest ukladaný, bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože okresný súd pokladal trest uložený skorším rozsudkom za dostatočný, tak zrušenie tohto výroku o upustení súhrnného trestu a namiesto neho uloženie súhrnného trestu by znamenalo zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného. V zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku, upravujúceho zásadu zákazu reformationes in peius, môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného. Prokurátor však odvolanie nepodal, a preto uvedenú chybu vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nebol oprávnený napraviť.

Rovnako to platí aj vo vzťahu k zisteniu priťažujúcich okolností okresným súdom. Ten napriek tomu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, túto priťažujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 37 písm. h) Tr. zákona vo výroku o treste napadnutého rozsudku nekonštatoval. Pri správnom zistení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal okresný súd zistiť prevahu dvoch priťažujúcich okolností (§ 37 písm. h), m) Tr. zákona) vo vzťahu k jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l) Tr. zákona), následne podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 212 ods. 3 Tr. zákona o jednu tretinu a trest odňatia slobody ukladať v rámci upravenej trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 roky.

Ako už bolo uvedené, pre nedostatok odvolania prokurátora, odvolací súd ani túto chybu napraviť v odvolacom konaní len na podklade odvolania obžalovaného napraviť nemôže, nakoľko by aj táto zmena znamenala zmenu napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného.

Už z tohto je však zrejmé, že trest uložený napadnutým rozsudkom nie je neprimerane prísny, ako to tvrdí obžalovaný v odvolaní, ale že ho treba naopak považovať za trest viac ako mierny.

Okrem už uvedeného o nedôvodnosti odvolania obžalovaného svedčia aj ďalšie zistené skutočnosti.

Z odpisu registra trestov možno zistiť, že obžalovaný má 8 záznamov o odsúdení pre trestný čin. Aj keď sa v dvoch prípadoch na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, tak táto fikcia sa nevťahuje na skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil trestných činov. Pred spáchaním žalovaných trestných činov obžalovaný vykonával naposledy trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. NM-1T 187/2001 zo dňa 30.8.2001, právoplatným dňa 13.2.2007 a to pre trestné činy krádeže a porušovania domovej slobody. Trest v II. NVS vykonal 25.6.2012. Napriek tomu už v novembri 2012 opäť páchal rovnaké trestné činy, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy možno na základe uvedených skutočností konštatovať, že aj keď na obžalovaného už bolo pôsobené nielen hrozbou trestom odňatia slobody, ale aj výkonom trestu odňatia slobody, tak toto nemalo na neho žiadny výchovný vplyv, od páchania ďalšej trestnej činnosti ho neodradilo, ale naopak, jeho trestná činnosť sa ešte zintenzívnila a v novembri 2012 sa opäť dopustil štyroch skutkov.

Prihliadajúc na zásady pre ukládanie trestov vyplývajúcich z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, potom musí odvolací súd konštatovať, že trest uložený napadnutým rozsudkom je trestom miernym a že odvolanie obžalovaného, namietajúce prísnosť trestu, nie je dôvodné.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu podľa krajského súdu nie sú splnené ani podmienky, stanovené v § 49 ods. 1 Tr. zákona, pre rozhodnutie o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody.

V prospech obžalovaného chyby odvolací súd nezistil ani vo výroku o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, tak bol napadnutým rozsudkom správne zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na uvedené krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.